

καλὸς δὲ κέρμαδος, πρὶ τῆς ἀγαθῶν τὰ καλὰ ἄ
 ἔπαρχει αὐτῷ δι' αὐτὰ, καὶ πρὸ περιεπεκτικῶς
 εἶναι τῆς καλῶν καὶ αὐτῆς ἕνεκα καλὰ δὲ ὄντων
 ἀπὲ ἀρετῆς, καὶ τὰ ἔργα τὰ δὲ πρὸ τῆς ἀρετῆς.
 ἔστι δὲ τις ἕξις πολιτικῆ, οἷον οἱ Λακωνες ἕ-
 χουσι, ἢ ἄλλοι τοιοῦτοι ἔχουσι ἀπ' αὐτῆς δὲ ἕ-
 σιν ἕξις τοιαύτη· εἰσὶ γὰρ οἱ οἴονται τὴν ἀρε-
 τὴν δέειν μὴ ἔχειν, ἀλλὰ τῆς φύσεως ἀγαθῶν
 ἕνεκα· διὸ ἀγαθοὶ μὲν ἀφ' ἑσῆς εἰσὶ τὰ γὰρ φύ-
 σεις μὲν ἀγαθὰ αὐτοῖς ὄντι· καλοκέρμαδιαν γὰρ
 ἐκ ἔχουσι. οὐ γὰρ ἔπαρχει αὐτοῖς καλὰ δὲ
 αὐτὰ, καὶ περιεπεκτικῶς καλοὶ κέρμαδοι, καὶ
 οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ μὲν
 φύσεως ὄντα, ἀγαθὰ δὲ φύσεως ὄντα, τοῦτοῖς κα-
 λὰ καλὰ γὰρ ὄντι, ὅταν οὐ ἕνεκα περιεπεκτικῶς
 καὶ ἀρετῶν καλὰ, ἢ διότι τῷ καλῷ κέρμα-
 διῷ καλὰ ὄντι τὰ φύσεως ἀγαθὰ· καλὸν γὰρ τὸ
 εὐκλεμονεῖται ὅ τὸ κατ' ἀξίαν ἀξίος δὲ ὄντι
 τούτων, καὶ τὸ ἀρέπον καλόν· ἀρέπει ὅ ταῦτα
 τούτων, πλοῦτος, δουλχίεια, δουλμία. ὡς τῷ
 καλῷ κέρμαδι, καὶ ἡ τὰ συμφέροντα καὶ καλὰ
 ὄντι τοῖς ὅ πολλοῖς διαφανεῖται. ἢ γὰρ τὰ ἀ-
 πλῶς ἀγαθὰ, καὶ μέγιστος ἀγαθὰ ὄντι, τῷ ἀ-
 γασθῶ ἀγαθὰ καὶ καλὰ πολλὰ γὰρ καὶ καλὰς
 περιεπεκτικῆς δι' αὐτὰ περιεπεκτικῆς· οἱ οὐ μόνον τὰς
 ἀρετὰς ἔχουσι δέειν ἕνεκα τῆς ἐκ τῶν ἀγαθῶν,
 καὶ τὴν συμβεβηκόσιν καλὰ περιεπεκτικῆς. ἔστι οὖν
 καλοκέρμαδιαν ἀρετὴ τέλειος. Καὶ ἀπὲ ἡδονῆς
 δὲ εἴρηται ποῖον τι καὶ πῶς ἀγαθόν, καὶ ὅτι
 τὰ τε ἀπλῶς ἡδέα καὶ καλὰ, καὶ τὰ τε ἀπλῶς
 ἀγαθὰ ἡδέα. ἢ γίνεται δὲ ἡδονὴ μὴ ἐν περιε-
 πεκτικῆς. διὰ τῆ τοῦ ἀληθῶς δουδαίμων καὶ ἡδιστα
 ζήσεως, καὶ τῆ τοῦ μέτρου οἱ ἀνδραποῖ ἀξίους.
 ἔπειτα δὲ ὄντι τις ὄρεος καὶ τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸν ἀ-
 ναφέρον, μέγιστον τὸ ὑπερῖον σῶμα, καὶ μὴ πρὸς
 τὸν μέγιστον ποσοῦ ποικιλιῶν ἕνεκα καὶ δὲ ὑ-
 γιαιῶν· εἰ δὲ ἔλαττον ἢ πλείον, ἢ ἐπὶ οὕτω καὶ
 τῷ σωσθῆναι ἀπὲ τὰς περιεπεκτικῆς καὶ ἀρετῆς,
 τῆς φύσεως μὲν ἀγαθῶν, ἐκ ἵπτανε τῆς δὲ, δὲ
 πῶς καὶ τῆς ὄρεος καὶ τῆς ἕξις καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ
 ἀπὲ φυγῆς χερμημάτων πλῆθους, καὶ ὀλιγότη-
 τος καὶ τῆς ὀλιγοκέρματων. ἐν μὲν οὖν τοῖς
 περιεπεκτικῶν ἐλέγθη τὸ ὡς ὁ λόγος· τῆ τοῦ δὲ ὄντι
 ὡς περὶ αὐτῆς εἰς τὸς ἀπὲ τῆς ἕξις ἐπι-
 πνοιαν ὡς ἡ ἱατρικὴ καὶ ὁ λόγος ταύτης· τῆ τοῦ δὲ
 ἀληθῆς μὲν, οὐ σαφές δὲ. δὲ δὲ ἡ ὡς περὶ καὶ ἐν
 τοῖς ἄλλοις πρὸς τὸ ἀρετὴν ζῆν, καὶ πρὸς τῆς
 ἕξις καὶ τῆς ἐνέργειας τῆς τῆς ἀρετῆς

Honestus autem, bonúsque dicitur, & ex
 eo quòd honesta bona per se ipsa insunt
 illi: & eo quòd bonorum, idque ipsorum
 gratia effectius existat: honesta autem
 sunt virtutes, operáque ab ipsis profecta.
 Sed & habitudo quædam civilis est, qua-
 lem & Lacones habent, & alij simili inge-
 nio habent, ita comparata. Sunt enim
 qui virtutem non esse sequendam putent,
 nisi natura bonorum gratia. Quocirca
 viri boni sunt, quòd iis natura bona in-
 existant. Verùm istam probitatem non
 sunt nasci. neque enim honesta per se il-
 lis sunt, sed boni, honestique esse eli-
 gunt: neque id, tantum, sed & quæ non
 honesta natura, boni tamen naturâ, ho-
 nestorum loco illis habentur. Honesti
 enim sunt, cum eius gratia faciunt, eli-
 guntque honesta, vel quòd honesto, bono-
 quæ natura bona, honesta sunt. Ho-
 nestum enim iustum est, id verò secun-
 dum dignitatem censetur: hic autem iis
 vtique dignum existit, sed & decens ho-
 nestum. Decentia autem illum sunt, no-
 bilitas, diuitiæ, potentia: quocirca ho-
 nesto, bonoque ea quoque honesta vtilia
 sunt, quæ in aliis disconueniunt. Ne-
 que enim simpliciter bona, eis bona sunt,
 bona autem honesta, bonaque, quippe
 qui multas honestas actiones per ea con-
 ficiat. Verùm qui virtutes aternarum re-
 rum gratia complectendas arbitrat, per
 accidens honesta facit: quocirca virtus
 perfecta est probitas. Porro de volupta-
 te, qualis, & quo pacto sit, tum quòd a-
 lia simpliciter iucunda sint, honestaque,
 alia verò simpliciter bona, iucundaque,
 neque voluptas nisi in actione nascitur.
 Quocirca simpliciter beatus iucundissime
 viuít. Neque id temere homines ar-
 bitrantur. Et quoniam medico propo-
 situs est terminus aliquis, ad quem referens
 sanum corpus iudicat, & cuius respectu
 aliquoties progrediendo sanum fit ef-
 ficiendum corpus, non etiam si plus sit, mi-
 núve: sic & viro bono circa actiones, ele-
 ctionisque naturâ bonorum, non lauda-
 bilium tamen, terminum quandam & de
 habitudine, & de electione, ac fuga, vel
 paucitatis, vel copiarum diuitiarum, de quibus
 successibus constituere oportuit. In prioribus
 quidam ostentum est, vt ratio dicat: quòd
 idem est, ac si quis dicat, se alimento su-
 mendo omnia obseruare, vt medicina, ar-
 ratio dicat, quòd verum quidem, sed pa-
 rum manifestum est. Oportuit igitur iux-
 ta quòd imperat, iuxtaque habitudinem,
 & actionem imperantis, vitam instituire;